

BREZPLAČNI

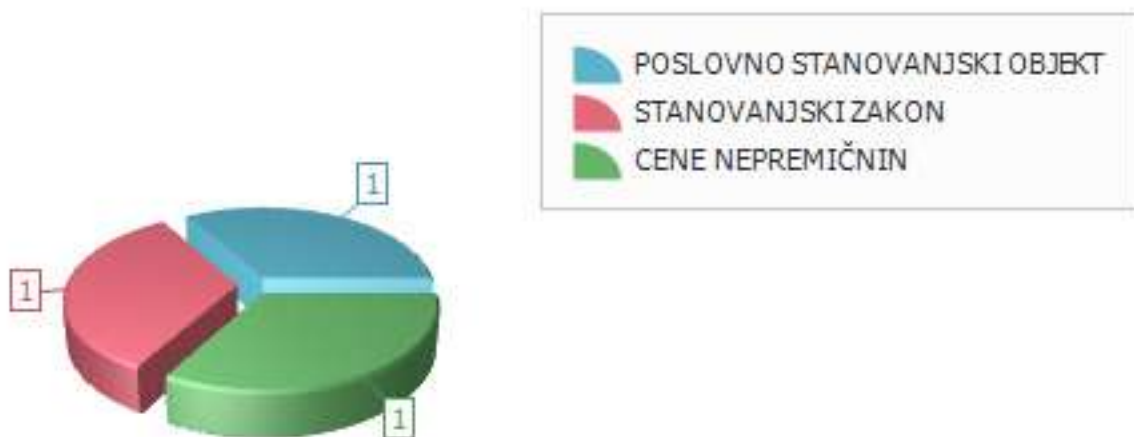
izobraževalni tečaji in tabori za učenje digitalnih kompetenc

6-15 in 16-29 let

Poročilo medijskih objav

Pripravljeno: 18.08.2026

Pojavnost:

Ključne besede v poročilu:

POSLOVNO STANOVANJSKI OBJEKT	1
STANOVANJSKI ZAKON	1
CENE NEPREMIČNIN	1

Pregled objav

17. 08. 2026	TV Slovenija 1	Stran/Termin: 19:30:00	SLOVENIJA
Naslov:	Zadolženost občin in uspešne strategije Blok in Loške doline		
Vsebina:	Zadolženost slovenskih občin narašča, vendar nekatere, kot sta Bloke in Loška dolina, uspešno gradijo brez dolgov. Bloke so zgradile potrebno infrastrukturo z lastnimi sredstvi in pridobile državna sredstva za vrtec. Loška dolina je odplačala stare dolgove in za projekte pridobila evropska sredstva. Obe občini		
Avtor:	Barbara Renčof		
Žanr:	DIALOGIZIRANO POROČILO		
Gesla:	POSLOVNO STANOVANJSKI OBJEKT		
18. 08. 2026	Dnevnik	Stran/Termin: 6	SLOVENIJA
Naslov:	Najemnine jim ni uspelo dvigniti, ustavilo jih Je sodišče		
Vsebina:	V času, ko so vrednosti nepremičnin zelo visoke, kar vpliva tudi na najemnine, je zanimiv nedavni primer iz sodne prakse. Sodišče je preprečilo odpoved najemnine, ker se najemnik ni strinjal z zvišanjem najemnine na 400 evrov.		
Avtor:	mfr		
Žanr:	POROČILO		
Gesla:	STANOVANJSKI ZAKON		
18. 08. 2026	Jana - priloga Svet24	Stran/Termin: 2	SLOVENIJA
Naslov:	Selitev v Italijo je moj osebni upor		
Vsebina:	Lasten dom je za vse več Slovencev postal skoraj nedosegljiv življenjski dil j Cene kvadratnega metra v Ljubljani že dolgo podirajo rekorde, čedalje bolj jir sledijo tudi druga večja mesta. Tistim, ki za seboj nimajo staršev, ki bi globoko segli v žep in jim pomagali pri nakupu, ostane najem ali visok kredit do pozne		
Avtor:	TINA NIKA SNOJ		
Žanr:	POROČILO		
Gesla:	CENE NEPREMIČNIN		

17. 08. 2026	TV Slovenija 1	Stran/Termin:	19:30:00
Naslov:	Zadolženost občin in uspešne strategije Blok in Loške	Naklada:	
Avtor:	Barbara Renčof	Površina/Trajanje:	00:03:01
Rubrika/Oddaja:	SLOVENSKA KRONIKA	Žanr:	DIALOGIZIRANO POROČILO
Gesla:	POSLOVNO STANOVANJSKI OBJEKT		

LEA VORNŠEK PEJOVNIK: Zadolženost občin narašča. 212 občin je imelo konec lanskega leta milijardo evrov in pol dolgov. Povprečen dolg občin na prebivalca je znašal 735 evrov, kar je dobrih 300 evrov več kot leta 2015. Najpogosteje se občine zadolžujejo zaradi naložb v infrastrukturo, šole, vrtce, športne dvorane. A nekaterim občinam uspeva, da vse potrebno zgradijo brez zadolževanja. Občin, ki nimajo niti evra dolga, je osem: Domžale, Gorišnica, Kranjska Gora, Markovci, Mengeš, Trzin, Žetale, Bloke in Loška dolina.

BARBARA RENČOF: Občina Bloke ni bila še nikoli zadolžena niti za en evro, a jim je uspelo zgraditi vso infrastrukturo, ki jo prebivalci potrebujejo: kanalizacijo in vodovod, športno dvorano, imajo nov dom starejših, trenutno gradijo poslovno-stanovanjski objekt, za kar bodo porabili 3 milijone in pol evrov privarčevanega denarja. Uspešno so kandidirali za denar iz državnega proračuna za gradnjo novega vrtca.

JOŽE DOLES (župan Občine Bloke): Smatram, da nismo zamudili nobene priložnosti, da smo vsa sredstva, ki so bila na razpolago, da smo jih uspeli pridobiti in seveda normalno razvijati občino.

BARBARA RENČOF: In kaj pravijo domačini?

NEIMENOVAN: Jaz mislim, da tako kot je na Blokah danes, da ni bilo nikdar. Čeprav eni jokajo, da je slabo, samo če ga pa vprašaš, kaj pa je tako slabo, pa ne ve povedati.

BARBARA RENČOF: Dobro gospodarijo z denarjem tudi v sosednji občini Loška dolina. Ta mesec bodo odplačali zadnji obrok kredita, ki so ga imeli še iz časov, ko so bili del Občine Cerknica. Dolgov nimajo. Za nadgradnjo čistilne naprave v vrednosti 2 milijona 600 tisoč evrov so pridobili milijon 900 tisoč evrov evropskih sredstev, preostali denar imajo privarčevan. Tako ravnaajo pri vseh naložbah.

MATJAŽ ANTONČIČ (župan Občine Loška dolina): Treba pač nekako gledati, kakšni bodo prihodnji razpisi, da probamo čim več sredstev iz tam dobiti in na ta način, bom rekel, zelo preudarno nekako zastaviti razvoj občine, da ne padeš prehitro v neko luknjo prezadolževanja tam, kjer ni potrebno ali pa kjer bi mogoče lahko čez eno leto pridobil evropska sredstva.

BARBARA RENČOF: Občani so z vodstvom občine očitno zadovoljni.

NEIMENOVAN: Nam je zagotovilo pitno vodo, ker v vseh teh letih do zdaj, ko je bila suša, so nam gasilci vozili, zdaj so zrihtali tule, se nekaj dogaja in razvija. Res super. Upajmo, da bo še tako naprej.

NEIMENOVANA: Je pa še polno projektov, ki slišimo za ene, ki se izvajajo.

BARBARA RENČOF: Občini Bloke in Loška dolina s preudarnimi naložbami in varčevanjem rušita stereotip o tem, da je v majhnih občinah premalo denarja, zaradi česar ni razvoja ali pa se morajo zadolževati. Jože Doles, ki Občino Bloke vodi že od njene ustanovitve leta 1998, pravi, da mora biti župan najprej dober gospodar, šele nato politik.

18. 08. 2026

Dnevnik

Stran/Termin: 6

Naslov: Najemnine jim ni uspelo dvigniti, ustavilo jih Je sodišče

Naklada: 15.822,00

Avtor: mfr

Površina/Trajanje: 178,17

Rubrika/Oddaja: V OSPREDJU

Žanr: POROČILO

Gesla: STANOVANJSKI ZAKON

NAJEMNIŠKI TRG / SODBA

Najemnine jim ni uspelo dvigniti, ustavilo jih je sodišče

V času, ko so vrednosti nepremičnin zelo visoke, kar vpliva tudi na najemnine, je zanimiv nedavni primer iz sodne prakse. Sodišče je preprečilo odpoved najemnine, ker se najemnik ni strinjal z zvišanjem najemnine na 400 evrov.

Družba, ki se profesionalno ukvarja z oddajanjem nepremičnin, je z najemnikom sklenila pogodbo za tržni najem stanovanja v Mariboru. V pogodbi sta med drugim določila, da je najemno razmerje sklenjeno za nedoločen čas in da lahko najemodajalec v skladu s stanovanjskim zakonom pogodbo odpove iz poslovnih razlogov s 60-dnevnim odpovednim rokom.

Družba je nato sredi decembra lani najemniku odpovedala pogodbo iz poslovnega razloga, češ da je s pogodbo dogovorjena najemnina postala nerealna in zato ne ustreza več njenim poslovnim pričakovanjem. Obenem mu je ponudila sklenitev nove pogodbe za isto stanovanje, vendar z novo najemnino 400 evrov. Najemnik je odpoved zavrnil, zato je družba odpoved najema zahtevala po sodni poti.

Neuspešni na vseh treh stopnjah

Sodišče prve stopnje je tožbo zavrnilo. Pojasnilo je, da so lahko pogodbeno dogovorjeni dodatni razlogi za odpoved le krivdni. Odpoved iz nekrivdnega razloga pa je dovoljena le, če najemodajalec priskrbi najemniku drugo primerno stanovanje. Dodalo je še, da bi lahko družba kot gospodarski subjekt možnost enostranskega zvišanja najemnine predvidela v pogodbi. Ob tem je upoštevalo tudi, da ne gre za starejšo pogodbo in da najemodajalka ni ustrezno izpolnila pojasnilne dolžnosti, saj je najemnik podpisal pogodbo v odsotnosti tožnice.

Družba se je pritožila na sodišče druge stopnje, a je pritožbo zavrnilo in prvostopenjsko sodbo potrdilo. Nato je predlagala še revizijo na vrhovnem sodišču, a tudi tu ni bila uspešna. ✕ mfr

Najemodajalka ni dosegla zvišanja najemnine iz poslovnega razloga. Fotografija je simbolična. 📷 Luka Cjuha

18. 08. 2026

Jana - priloga Svet24

Stran/Termin: 2

Naslov: Selitev v Italijo je moj osebni upor

Naklada: 48.000,00

Avtor: TINA NIKA SNOJ

Površina/Trajanje: 1.687,35

Rubrika/Oddaja: /

Žanr: POROČILO

Gesla: CENE NEPREMIČNIN

Selitev v Italijo je moj osebni upor

Zakaj je Tadej dom našel v Gorici in ne v Ljubljani?

Lasten dom je za vse več Slovencev postal skoraj nedosegljiv življenjski cilj. Cene kvadratnega metra v Ljubljani že dolgo podirajo rekorde, čedalje bolj jim sledijo tudi druga večja mesta. Tistim, ki za seboj nimajo staršev, ki bi globoko segli v žep in jim pomagali pri nakupu, ostane najem ali visok kredit do pozne starosti. Pa ne za kakšno posebno razkošje. Za kvadraturo, ki še nekako pokrije potrebe povprečne družine. Številni se zato za novim domom ozirajo drugam, tudi čez mejo. Eden takih je Tadej, ki je v italijanski Gorici kupil 100 kvadratnih metrov veliko stanovanje za borih 124.000 evrov.

Tekst: TINA NIKA SNOJ

Ne le mladim, ki šele stopajo na samostojno življenjsko pot, tudi že pošteno odraslim in z redno službo se vse pogostejše dogaja, da po letih varčevanja ugotovijo, da za primerno stanovanje preprosto nimajo dovolj. Tako kot Tadeju, ki se je po tridesetih letih življenja v prestolnici odločil izrjaviti korenine in jih prestaviti v italijansko Gorico.

Nočem se zakreditirati čez glavo. »To ni bila impulzivna odločitev. Zorela je dolgo časa.« pravi Tadej, ki želi ostati anonimen. Z ženo nimata premožnih staršev, ki marsikomu olajšajo prvi nakup. »Nisva imela nobenega posebne-

ga finančnega zaledja, cene pa so postajale čedalje bolj absurde. 450 ali 500 tisoč evrov za trisobno stanovanje v Ljubljani! Vsakič, ko sva se lotila iskanja, sva si mislila: 'Joj, zakaj se tega nisva lotila pet let prej!'

Pa saj sta. Nakup sta začela načrtovati tik pred epidemijo kovid, vendar sta hitro ugotovila, da pravzaprav sploh ne moreta razmišljati o tem, kakšno stanovanje si želita, temveč le o tem, koliko kredita sploh lahko dobita in kaj si z njim sploh lahko privoščita. Slovenska posojiljemalska klasika – vzeti največ, kar se da, na najdaljšo odplačilno dobo – Tadeju niti malo ne diši. Njegov pogled na stanovanj-

ske vprašanje se močno razlikuje od prevladujočega prepričanja, da mora človek za lastno stanovanje narediti prav vse. »Streha nad glavo je osnovna človekova potreba.« pravi. »Zanjo ne želim nameniti čisto vsega razpoložljivega dohodka. To je šele osnova. Zdi se mi nepremišljeno, celo neumno, da bi se zakreditiral čez glavo do konca življenja. Potem se vprašam: kaj pa še ostane? Kaj ostane za vse druge plati življenja?«

Po njegovem človek ne bi smel živeti samo za to, da odplačuje stanovanjski kredit. »Nočem, da je zagotavljanje strehe nad glavo edina stvar, ki me okupira v življenju.« Prav zato odločitev za Gorico ra-

zume tudi kot odločitev za lastna pravila. »To je po svoje moj osebni upor. Nočem si osiromašiti življenja samo zato, ker naj bi se to pač tako počelo.«

Ljubljana je krásna, a draga.

Čeprav se seli, ima Tadej o Ljubljani povedati marsikaj lepega. »Nisva Ljubljančana, ampak od študija živiva v Ljubljani. Jaz sem tukaj že 28 let in v drugačnih okoliščinah bi verjetno ostal. Mesto nama je še vedno všeč. Mogoče sčasoma malo manj, ampak to se z leti verjetno zgodi samo po sebi, saj v ospredje prihajajo druge stvari, ne predvsem zabava in kulturno dogajanje.« Z lahkoto bo, na primer, živel brez megle, slabega zraka ter gneče na cesti in parkiriščih. Kljub slabostim pa pove, da Ljubljana ostaja odlično mesto za življenje. »Njena največja prednost je položaj. V eni uri si lahko v katerikoli smeri v popolnoma drugačnem okolju.«

Tadej: »Človek ne bi smel živeti samo za to, da odplačuje stanovanjski kredit.«

Jasmina Jerant:
»Ponoči me je v Gorici manj strah hoditi samo kot v Ljubljani. Policija je stalno naokoli, s čimer nimam težav. Nekoč sem za osem ur pozabila ključ v vratih avta na prometni ulici. Ko sem prišla nazaj, je bil še vedno tam.«

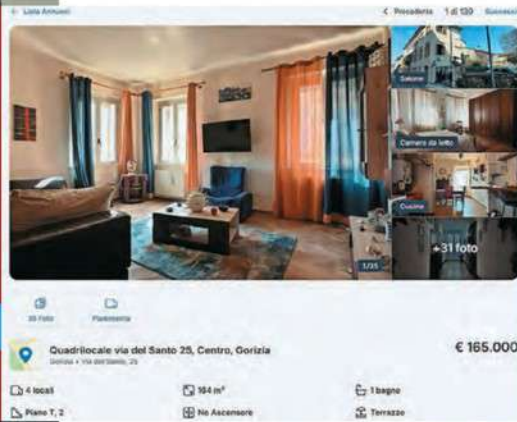
Bolj ko ga je spoznaval, bolj mu je postajalo všeč. »Všeč nama je njena velikost, arhitektura in zgodovina. Zanimiva se nama zdi zgodba Nove in stare Gorice, meja, ki ju je nekoč ločevala, danes pa ju povezuje. Obema je blizu njen sredozemski pridih, hkrati pa so zelo blizu hribi, Alpe in morje. To nama veliko pomeni.« Edino, česar se nekoliko boji, so poletne temperature. »Vročina nama verjetno ne bo najbolj všeč, ampak saj tudi Ljubljana poleti ni več prav dosti hladnejša.«
V Gorici vidita priložnost tudi za nova zanimanja. »Ženo zelo za-

veliko čudovitih starih meščanskih stanovanj, ki pa lahko hitro postanejo zelo draga past. »Na prvi pogled te očarajo visoki stropi in meščanski značaj, potem pa ugotoviš, da si v najvišjem nadstropju, nad tabo je streha v slabem stanju in ne veš, kako se boš z drugimi lastniki sploh dogovoril za obnovo. Lahko ti zamaka, sosed pa to ne zanima. Potem so tu še leseni stropi, stare vodovodne in električne napeljave. Vse skupaj lahko pomeni popolno prenovo.«

Tadej pa si je želel stanovanja, ki bi ga lahko razmeroma hitro prenovili in se čim prej vselili. Odločilni trenutek je prišel po naključju. Sku-

Gorici, kjer povprečna cena stanovanj v zadnjih dveh letih znaša približno 2356 €/m². To pomeni, da so stanovanja v Gorici približno 45 odstotkov cenejša, zaradi česar so seveda zelo privlačna za kupce iz Slovenije. Takole čez prst se starejša stanovanja, ki so potrebna prenove, prodajajo za približno 700–1000 €/m², vzdrževana starejša ali delno prenovljena stanovanja dosegajo 1100–1500 €/m², medtem ko se novejša oziroma kakovostno prenovljena stanovanja prodajajo za 1800–3000 €/m².

Ne le nov naslov, novo življenje. Jeseni bodo kovčki Tadejeve

Odločitev za selitev čez mejo ni padla čez noč. Pred tem sta tako kot številni drugi najprej pogledovala proti okolici Ljubljane, kjer so bile cene še pred nekaj leti občutno nižje. A skupaj s stanovanji v prestolnici so se dražili tudi bližnji kraji. »Pred nekaj leti bi se še našla kakšna zanimiva možnost, zdaj pa moraš že zelo daleč iz Ljubljane, da cene res padejo. Poleg tega je postala gneča na cestah in avtocestah neznošna. Rekel sem si, da nočem biti poleg službe še dve, tri ali štiri ure na dan v avtu.«

Zakaj ravno Gorica? Tako se je porodila drznega zamisel. Če se že selijo, zakaj ne bi zamenjali tudi življenjskega okolja in dela Slovenije, v katerem bodo živeli? »Odločila sva se, da poleg selitve zamenjamo tudi interesno središče svojega življenja. Da ga prenesemo iz Ljubljane na severno Primorsko.« Ker prihaja od tam, je bila Gorica vedno del družinskih poti. Kljub temu priznava, da mesta ni zares poznal in ga je začel odkrivati šele, ko je dozorela odločitev o nakupu stanovanja.

nimata arhitektura in zgodovina. Mislim, da ji v Gorici in okolici zagotovo ne bo zmanjkalo dela. Pravzaprav se ji odpirata dva kulturna prostora, če ne še več. Meni pa tudi ne bo dolgčas.«

Staro meščansko stanovanje je lahko past. Ko je padla odločitev za Gorico, si nista najprej pripravila natančnega finančnega načrta niti obiskala banke. Začela sta precej bolj spontano. »Imela sva nekaj prihrankov in si rekla: pojdiva najprej pogledat, kaj sploh obstaja. Šele potem sva začela razmišljati o kreditu.«

Pri iskanju sta jima bila v neprecenljivo pomoč Tadejeva sestra in svak, ki živita v bližini in dobro poznata tamkajšnji nepremičninski trg. »Imela sta odlične namige. Poleg tega zelo dobro ocenita, kaj je pri prenovi smiselno in kaj ne.« To se je izkazalo za ključno predvsem zato, ker Gorica ponuja

paj z agentko, zamejsko Slovenko iz Gorice, so si najprej ogledali stanovanje, ki ga ni prepričalo. Tik pred odhodom pa je agentka omenila, da je čisto sveže na voljo še eno. Tadeju je bilo všeč že na prvi pogled, in ko je še svak presodil, da stanovanje ne zahteva herojskih posegov, je odločitev padla.

Neverjetna cena. Kupili so skoraj sto kvadratnih metrov veliko stanovanje, ki mu pripadajo še prostorna klet, garaža in souporaba vrta. Prav vrt je bil eden od razlogov, da so si tam lažje predstavljali družinsko življenje. Cena? Za Ljubljancina (in še koga) neverjetnih 124.000 evrov.

In ne, pri lovu na stanovanje ni imel kakšne posebne sreče. Takšne so tam cene. Povprečna oglaševana cena stanovanj v Gorici je približno 1270–1310 €/m², kar je občutno manj kot v Novi

Za 100 kvadratnih metrov veliko stanovanje, ki mu pripadajo še prostorna klet, garaža in souporaba vrta, so plačali za Ljubljancina (in še koga) neverjetnih 124.000 evrov.

Jasmina Jerant: »Za najem dvosobnega stanovanja z balkonom (40 kvadratnih metrov) plačujem 350 evrov.«

družine romali čez mejo. Stanovanje je kupljeno, zdaj pa družino čakajo še vsi drugi koraki, ki jih prinese tako velika življenjska sprememba. Poskrbel sta že za hčerko, ki je vpisana v vrtec v Novi Gorici, medtem ko možnosti na italijanski strani še raziskujeta. Odprto ostaja tudi vprašanje služb. Za zdaj oba še delata v Ljubljani, vendar ju to ne skrbi pretirano. Selitev sta že od začetka razumela kot priložnost, da spremenita več kot le naslov bivanja. »Priznam, da služb še nimava. Za zdaj imava oba obstoječi, ampak si predstavljam, da ne bo tako težko. Mogoče bo na koncu vse skupaj zahtevnejše, kot je videti danes, vendar se mi zdi, da službe trenutno ni težko dobiti. Odvisno je predvsem od tega, koliko kompromisov si pripravljen sprejeti,« je prepričan Tadej. In pripravljenost na spremembo je bila točno tisto, zaradi česar sta se sploh podala na

novo pot. »Če že greva v to, stopiva iz cone udobja, sva si rekla. Toliko let sva živela v Ljubljani, vse je teklo po ustaljenih tirnicah. Razbija to rutino. Dajva si eno tako šokterapijo. Malo si bova poživila krvni obtok v srednjih letih.«

Ljubljana bo še vedno dovolj blizu za obisk prijateljev ali kulturni dogodek. Tudi prijateljev ne nameravajo izgubiti, prav nasprotno. Zdaj jih bodo lahko končno gostili tako, kot so si vedno želeli. »Zdaj bo prostor za vse, lahko jih bomo celo prenočili. Malo se hecamo, da bi se morali porazdeliti po celotni Sloveniji in se obiskovati.«

Kaj pa je za vas dom? Ko je tehtal med večdesetletnim odplačevanjem visokega kredita in selitvijo v novo okolje, je Tadej z ženo izbral drugo možnost. Ne zato, ker bi bila lažja, temveč zato, ker mu je omogočila več prostora. Ne le stanovanjskega. Več prostora za družino, za prosti čas, nove izkušnje in življenje, ki ga ne določa zgolj mesečni obrok banki. Njegova zgodba dobro odseva čas, v katerem živimo. Trenutek, v katerem vse več ljudi ugotavlja, da se vprašanje doma ne začne in konča pri številu kvadratnih metrov ali poštni številki, ampak pri iskanju ravnotežja med finančnimi zmožnostmi in kakovostjo življenja. Včasih odgovor najdemo v domačem mestu, drugič na podeželju, tretjič tik za mejo. Najpomembnejše pa ostaja vprašanje, ki si ga je zastavil tudi Tadej. Ne kako za svoj denar dobiti čim več kvadratov stanovanja, ampak kako za svoj denar dobiti največ življenja. ■

Jasmina Jerant: Gorica je noro cenejša (in varna)!

V Gorici stanovanje najema tudi Jasmina Jerant, naša kandidatka za Slovenko leta. Mesta kar ne more prehvaliti. »Zakaj Gorica? Ker je noro cenejša. Ker imamo sredozemsko podnebje, oleandre, ki so cela drevesa, stoletne pinije, galebe in škržate. Ker sem v 20 minutah na morju. Ker je aperol spritz RES aperol spritz, pa še pol cenejši kot v Ljubljani. Ker imamo dobro kavo, nearogantne ljudi v stori-tvah in izjemne gostilne, kjer je že čisto navadna lahko zanimivejša od marsikaterih vrhunske in pre-cenjene ljubljanske restavracije. Lokali so odprti do polnoči, enih, ob koncu tedna tudi do dveh ali treh zjutraj. Vrhunsko vino imamo v vsaki zakotni gostil-ni. In zanj ni treba odšteti štiri evre za kozarec.

Za majhno dvosobno stanovanje z balkonom, veliko približno 40 kvadratnih metrov, plačujem 350 evrov. V Gorici so stanovanja, velika od 60 do 80 kvadratnih metrov, na voljo za okoli 600 evrov, 100 kvadratnih metrov pa za 700 ali 800 evrov. Pozimi imam največ okoli 250 evrov stroškov na mesec – na plin imam vodo, štedilnik in ogrevanje –, poleti pa največ okoli 80 evrov.

Gorica mi je všeč tudi zato, ker je pravi talilni lonec narodnosti. Hecno je, da v mestu, kjer je Mussolini še vedno častni meščan in kjer obstaja Ulica Balilla – balille so bile fašistična mladinska organizacija –, danes živijo Slovenci, Srbi, Bosanci, Alžirci, Afganistanci in številni drugi.

Ponoči me je tukaj tudi precej manj strah hoditi samo kot v Ljubljani. Eden od razlogov je verjetno tudi to, da je policija stalno naokoli. Jaz s tem nimam težav. Nekoč sem za osem ur pozabila ključ v vratih avta na prometni ulici. Ko sem prišla nazaj, je bil še vedno tam. Ali je to dokaz varnosti ali kakovosti mojega avta, je pa drugo vprašanje. Ali sem omenila palme? Palme so nujne!« se zasmije.